

RZECZPOSPOLITA
POLSKA

Urząd Patentowy
Rzeczypospolitej Polskiej

(12)

OPIS OCHRONNY WZORU PRZEMYSŁOWEGO

(19) **PL** (11) **4809**

(21) Numer zgłoszenia: **1720**

(22) Data zgłoszenia: **10.09.2002**

(51) Klasyfikacja:
14-03

(54)

Telefon bezprzewodowy i wyposażenie telefonu bezprzewodowego

(30) Pierwszeństwo:

12.03.2002 (DE) 402023455

(45) O udzieleniu prawa z rejestracji ogłoszono:

31.05.2004 WUP 05/2004

(73) Uprawniony z rejestracji wzoru przemysłowego:

Siemens Aktiengesellschaft, Monachium, (DE)

(72) Twórca(y) wzoru przemysłowego:

Lanz Michael, Monachium, (DE)

Nr Rp. 4809

Klasa 14-03

Siemens Aktiengesellschaft

Monachium, Niemcy

Twórca wzoru przemysłowego:

Michael Lanz

Telefon bezprzewodowy i wyposażenie telefonu
bezprzewodowego

Prawo z rejestracji wzoru przemysłowego trwa
od dnia: 10 września 2002 r.

Pierwszeństwo:

12 marca 2002 r. (Niemcy)

Przedmiotem wzoru przemysłowego jest telefon
bezprzewodowy i wyposażenie telefonu bezprzewodowego w
postaci stacji załadowczej, do ogólnego stosowania.

Istota telefonu bezprzewodowego i jego wyposażenia w
postaci stacji załadowczej, stanowiących przedmiot wzoru
przemysłowego przejawia się w ich kształcie, ilości i
układzie przycisków oraz układzie linii na powierzchni, i
strukturze powierzchni i barwie.

Przedmiot wzoru w ośmiu odmianach przedstawiony jest na załączonych rysunkach, na których fig. 1.4, 2.4, 3.1, 4.4, 5.4, 6.1, 7.1, 8.1 uwidaczniają rysunek zbiorczy ośmiu odmian przedmiotu wzoru w widoku z przodu.

Odmiana pierwsza przedmiotu wzoru, w postaci telefonu bezprzewodowego ze stacją załadowczą, uwidoczniona jest bliżej na załączonych rysunkach, fig. 1.1 do fig. 1.5.

Odmiana druga przedmiotu wzoru, w postaci telefonu bezprzewodowego ze stacją załadowczą, uwidoczniona jest bliżej na załączonych rysunkach, fig. 2.1 do fig. 2.5.

Odmiana trzecia przedmiotu wzoru, w postaci telefonu bezprzewodowego, uwidoczniona jest bliżej na załączonych rysunkach, fig. 3.1 do fig. 3.4.

Odmiana czwarta przedmiotu wzoru, w postaci telefonu bezprzewodowego ze stacją załadowczą, uwidoczniona jest bliżej na załączonych rysunkach, fig. 4.1 do fig. 4.5.

Odmiana piąta przedmiotu wzoru, w postaci telefonu bezprzewodowego ze stacją załadowczą, uwidoczniona jest bliżej na załączonych rysunkach, fig. 5.1 do fig. 5.5.

Odmiana szósta przedmiotu wzoru, w postaci telefonu bezprzewodowego, uwidoczniona jest bliżej na załączonych rysunkach, fig. 6.1 do fig. 6.3.

Odmiana siódma przedmiotu wzoru, w postaci stacji załadowczej, uwidoczniona jest bliżej na załączonych rysunkach, fig. 7.1.

Odmiana ósma przedmiotu wzoru, w postaci stacji załadowczej, uwidoczniona jest bliżej na załączonych rysunkach, fig. 8.1.

Na oddzielnych figurach załączonych rysunków fig. 1.1 do fig. 8.1 przedstawione zostały w kolejności:

na fig. 1.1 - telefon bezprzewodowy w pierwszej odmianie, w widoku z przodu, na fig. 1.2 - telefon bezprzewodowy w pierwszej odmianie, w widoku z tyłu, na fig. 1.3 - telefon bezprzewodowy w pierwszej odmianie, w widoku z prawego boku, na fig. 1.4 - telefon bezprzewodowy w pierwszej odmianie ze stacją załadowniczą, w widoku z przodu, na fig. 1.5 - telefon bezprzewodowy w pierwszej odmianie ze stacją załadowniczą, w widoku z prawego boku;

na fig. 2.1 - telefon bezprzewodowy w drugiej odmianie, w widoku z przodu, na fig. 2.2 - telefon bezprzewodowy w drugiej odmianie, w widoku z tyłu, na fig. 2.3 - telefon bezprzewodowy w drugiej odmianie, w widoku z prawego boku, na fig. 2.4 - telefon bezprzewodowy w drugiej odmianie ze stacją załadowniczą, w widoku z przodu, na fig. 2.5 - telefon bezprzewodowy w drugiej odmianie, ze stacją załadowniczą w widoku z prawego boku;

na fig. 3.1 - telefon bezprzewodowy w trzeciej odmianie, w widoku z przodu, na fig. 3.2 - telefon bezprzewodowy w trzeciej odmianie, w widoku z tyłu, na fig. 3.3 - telefon bezprzewodowy w trzeciej odmianie, w widoku z prawego boku, na fig. 3.4 - telefon bezprzewodowy, w wariantcie trzeciej odmiany w widoku z przodu;

na fig. 4.1 - telefon bezprzewodowy w czwartej odmianie, w widoku z przodu, na fig. 4.2 - telefon bezprzewodowy w czwartej odmianie, w widoku z tyłu, na fig. 4.3 - telefon bezprzewodowy w czwartej odmianie, w widoku z prawego boku, na fig. 4.4 - telefon bezprzewodowy w czwartej odmianie ze stacją załadowniczą, w widoku z przodu, na fig. 4.5 - telefon bezprzewodowy w czwartej odmianie ze stacją załadowniczą, w widoku z prawego boku;

na fig. 5.1 - telefon bezprzewodowy w piątej odmianie, w widoku z przodu, na fig. 5.2 - telefon bezprzewodowy w piątej odmianie, w widoku z tyłu, na fig. 5.3 - telefon

bezprzewodowy w piątej odmianie, w widoku z prawego boku, na fig. 5.4 - telefon bezprzewodowy w piątej odmianie ze stacją załadowniczą, w widoku z przodu, na fig. 5.5 - telefon bezprzewodowy w piątej odmianie ze stacją załadowniczą, w widoku z prawego boku;

na fig. 6.1 - telefon bezprzewodowy w szóstej odmianie, w widoku z przodu, na fig. 6.2 - telefon bezprzewodowy w szóstej odmianie, w widoku z tyłu, na fig. 6.3 - telefon bezprzewodowy w szóstej odmianie, w widoku z prawego boku, na fig. 6.4 - telefon bezprzewodowy w szóstej odmianie ze stacją załadowniczą, w widoku z przodu, na fig. 6.5 - telefon bezprzewodowy w szóstej odmianie ze stacją załadowniczą, w widoku z prawego boku;

na fig. 7.1 - wyposażenie telefonu bezprzewodowego w postaci stacji załadowniczej, w siódmej odmianie wzoru;

na fig. 8. 1 - wyposażenie telefonu bezprzewodowego w postaci stacji załadowniczej, w ósmej odmianie wzoru.

Telefon bezprzewodowy według wzoru przemysłowego w pierwszej odmianie ma postać płaskiej, w zasadzie prostopadłościenną bryłę o zaokrąglonych wierzchołkach i łagodnie uwypuklonych ścianach, przy czym cechy istotne wzoru przemysłowego przejawiają się w tym, że ma na przedniej stronie u góry usytuowany w osi podłużnej eliptyczny otwór głośnika, a pod otworem głośnika znajduje się wyodrębnione pole wewnętrzne o zarysie zbliżonym do kwadratu, o mocno zaokrąglonych wierzchołkach i dolnej krawędzi wygiętej łukowo do środka pola, z usytuowanym w tym polu prostokątnym, poziomym polem wskaźnikowym -

wyświetlaczem, nad którym znajduje się poziomy napis. Pozostała część przedniej strony telefonu, pod polem wewnętrznym, zajmuje pole przycisków, z siedemnastoma przyciskami, o w zasadzie owalnym zarysie, rozmieszczonymi w trzech kolumnach, przy czym w środkowej kolumnie, na skrajnej dolnej pozycji znajduje się eliptyczny otwór mikrofonu. Rzędy poziome przycisków w polu przycisków, złożone z trzech przycisków, ukształtowane są jako półkoliste, otwarte do góry.

Boczne ściany telefonu oraz boczne obszary powierzchni przedniej i, w mniejszym stopniu, tylnej, na wysokości pola przycisków, mają powierzchnię żłobkowaną 1, jak to uwidoczniło na załączonych rysunkach, fig. 1.1 do 1.3.

Telefon bezprzewodowy posiada stację załadowczą, w postaci bryły, o kształcie wielościanu, w widoku z boku o zarysie trójkątnym, o przedniej ścianie, w zasadzie prostokątnej, pochylonej ku tyłowi, przy czym w tej przedniej ścianie stacji załadowczej znajduje się wybranie, w które wstawiony jest telefon bezprzewodowy w pozycji pionowej, lekko odchylonej ku tyłowi, przy czym stacja załadowcza sięga nieco powyżej połowy wysokości telefonu w pozycji jego osadzenia w stacji. Boczne obszary przedniej ściany stacji załadowczej mają powierzchnię żłobkowaną 1, jak to uwidoczniło na załączonych rysunkach, fig. 1.4, 1.5.

Telefon bezprzewodowy według wzoru przemysłowego w drugiej odmianie ma postać płaskiej, w zasadzie prostopadłościenną bryłę o zaokrąglonych wierzchołkach i łagodnie uwypuklonych ścianach, przy czym cechy istotne wzoru przemysłowego przejawiają się w tym, że ma, na przedniej stronie u góry, eliptyczny otwór głośnika, a pod otworem głośnika znajduje się wyodrębnione pole wewnętrzne o zarysie zbliżonym do prostokąta o mocno zaokrąglonych

wierzchołkach i górnej krawędzi wygiętej łukowo do środka pola. W polu wewnętrznym znajduje się prostokątne, poziome pole wskaźnikowe - wyświetlacz, z umieszczonym nad nim napisem. Na dole pola wewnętrznego, w jego dolnych rogach znajdują się dwa, poziomo wydłużone, przyciski funkcyjne. Pozostała część przedniej strony telefonu, pod polem wewnętrznym, zajmuje pole przycisków, z siedemnastoma przyciskami, o w zasadzie owalnym zarysie, rozmieszczonymi w trzech kolumnach, przy czym w środkowej kolumnie, na skrajnej dolnej pozycji znajduje się eliptyczny otwór mikrofonu. Rzędy poziome przycisków w polu przycisków, złożone z trzech przycisków, ukształtowane są jako półkoliste, otwarte do góry. Boczne ściany telefonu oraz boczne obszary powierzchni przedniej i, w mniejszym stopniu, tylnej, na wysokości pola przycisków, mają powierzchnię żłobkowaną 1, jak to uwidoczniło na załączonych rysunkach, fig. 2.1 do 2.3.

Telefon bezprzewodowy posiada stację załadowczą, w postaci bryły w kształcie wielościanu, w widoku z boku o zarysie pochylonego czworokąta, o przedniej ścianie, w zasadzie prostokątnej, i ścianie tylnej pochylonych ku tyłowi, przy czym w tej przedniej ścianie stacji załadowczej znajduje się centralne wybranie, w które wstawiony jest telefon bezprzewodowy w pozycji pionowej, lekko odchylonej ku tyłowi, oparty o stację załadowczą w przybliżeniu do połowy swojej wysokości, jak to uwidoczniło na załączonych rysunkach, fig. 2.4, 2.5.

Telefon bezprzewodowy według wzoru przemysłowego w trzeciej odmianie ma postać płaskiej, w zasadzie prostopadłościenną bryłę o zaokrąglonych wierzchołkach i łagodnie uwypuklonych ścianach, przy czym cechy istotne wzoru przemysłowego przejawiają się w tym, że ma, na przedniej stronie, w górnej połowie, eliptyczne pole wewnętrzne, w którym, u góry znajduje się okrągły otwór

głośnika, a pod otworem głośnika znajduje się prostokątne, poziome pole wskaźnikowe - wyświetlacz, z umieszczonym nad nim napisem. Pod polem wskaźnikowym znajdują się, jeden obok drugiego, dwa poziomo wydłużone przyciski funkcyjne, pod którymi, w osi telefonu, umieszczony jest dalszy, większy, przycisk funkcyjny. Na linii zarysu eliptycznego pola wewnętrznego, po lewej stronie tego większego przycisku funkcyjnego umieszczone są dwa przyciski a po prawej jeden przycisk. Pozostała część przedniej strony telefonu, pod polem wewnętrznym, zajmuje pole przycisków, z czternastoma przyciskami, o owalnym zarysie, rozmieszczonymi w trzech kolumnach, przy czym w środkowej kolumnie, na skrajnej dolnej pozycji znajduje się okrągły otwór mikrofonu. Rzędy poziome przycisków w polu przycisków, złożone z trzech przycisków, ukształtowane są jako półkoliste, otwarte do góry.

Boczne ściany telefonu oraz boczne obszary powierzchni przedniej na całej wysokości telefonu z wyłączeniem wąskiego dolnego pasa, i ściana tylna z wyłączeniem dolnego i środkowego obszaru, w przybliżeniu do połowy wysokości, mają powierzchnię żłobkowaną 1.

Telefon bezprzewodowy na tylnej ścianie, nieco powyżej środka wysokości, ma okrąg utworzony z promieniście rozchodzących się wąskich, krótkich prostokątnych rowków. Nad tym okręgiem, tylna powierzchnia telefonu na obszarze środkowym obniża się skokowo, przy czym wysokość tego uskoku zmniejsza się od środka do boków telefonu, i przy czym zarys tego uskoku w widoku z tyłu ma kształt łuku otwartego ku dołowi, jak to uwidoczniono na załączonych rysunkach, fig. 3.1 do 3.3.

Wariant tej odmiany telefonu bezprzewodowego ma eliptyczne pole wewnętrzne w kontrastowym względem

pozostałych powierzchni kolorze 2, jak to uwidoczniło na załączonym rysunku, fig. 3.4.

Telefon bezprzewodowy według wzoru przemysłowego w czwartej odmianie ma postać płaskiej, w zasadzie prostopadłościenną bryłę o zaokrąglonych wierzchołkach i łagodnie uwypuklonych ścianach, przy czym cechy istotne wzoru przemysłowego przejawiają się w tym, że ma na przedniej stronie usytuowane centralnie na całej długości telefonu pole wewnętrzne, w kształcie wysmukłego kielicha, w którym, u góry, znajduje się okrągły otwór głośnika, a pod otworem głośnika znajduje się prostokątne poziome pole wskaźnikowe - wyświetlacz - z umieszczonym nad nim napisem. Pod polem wskaźnikowym znajdują się, jeden obok drugiego, dwa poziomo wydłużone przyciski funkcyjne, a pod nimi, w osi telefonu, umieszczony jest dalszy, większy, przycisk funkcyjny. Na linii zarysu pola wewnętrznego, po lewej stronie tego przycisku funkcyjnego umieszczone są dwa przyciski a po prawej jeden przycisk. Pozostałą część pola wewnętrznego, zajmuje środkowa kolumna, złożonego z trzech kolumn przycisków pola przycisków, zawierająca cztery przyciski, o prostokątnym zarysie, a na skrajnej dolnej pozycji znajduje się okrągły otwór mikrofonu. W dwóch skrajnych kolumnach przyciski mają zarys w zasadzie prostokątny z zewnętrzną krawędzią półkolistą i z wewnętrzną pionową krawędzią, wspólną z linią zarysu pola wewnętrznego. Skrajne kolumny liczą po pięć przycisków i leżą poza polem wewnętrznym. Rzędy poziome przycisków w polu przycisków, złożone z trzech przycisków, ukształtowane są jako półkoliste otwarte do góry.

Telefon bezprzewodowy na tylnej ścianie, nieco powyżej środka wysokości, ma współosiowe dwa okręgi utworzone z obwodowo ułożonych prostokątnych rowków. Nad tymi okręgami, tylna powierzchnia telefonu, na obszarze środkowym obniża się skokowo, przy czym wysokość tego uskoku zmniejsza się

od środka do boków telefonu, i przy czym zarys tego uskołu w widoku z tyłu ma kształt łuku otwartego ku dołowi, jak to uwidoczniono na załączonych rysunkach, fig. 4.1 do 4.3.

Pole wewnętrzne w kształcie wysmukłego kielicha ma, korzystnie, inną barwę 2 i fakturę powierzchni od pozostałych powierzchni telefonu.

Telefon bezprzewodowy posiada stację załadowczą, w postaci bryły w kształcie płaskiego wielościanu, w widoku z boku o zarysie prostokątnym, o przedniej ścianie, w zasadzie poziomej, przy czym w tej przedniej ścianie stacji załadowczej znajduje się wybranie otoczone z trzech stron wystającymi do góry cienkimi ściankami, w które wstawiony jest telefon bezprzewodowy w pozycji pionowej, lekko odchylonej ku tyłowi, jak to uwidoczniono na załączonych rysunkach, fig. 4.4, 4.5.

Telefon bezprzewodowy według wzoru przemysłowego w piątej odmianie ma postać płaskiej, w zasadzie prostopadłościenną bryłę o zaokrąglonych wierzchołkach i łagodnie uwypuklonych ścianach, przy czym cechy istotne wzoru przemysłowego przejawiają się w tym, że ma, na przedniej stronie, usytuowane centralnie na całej długości telefonu pole wewnętrzne, nieco zwężające się dolnej części, na którym, u góry, znajduje się okrągły otwór głośnika, a pod otworem głośnika znajduje się prostokątne poziome pole wskaźnikowe - wyświetlacz - z umieszczonym nad nim napisem. Pod polem wskaźnikowym znajduje się pięć przylegających do siebie przycisków funkcyjnych, zajmujących całą szerokość pola wewnętrznego: cztery poziomo wydłużone przyciski funkcyjne, w dwóch rzędach po dwa i pomiędzy przyciskami dolnego rzędu, w osi telefonu, duży okrągły przycisk wielofunkcyjny. W dolnej części pola wewnętrznego znajduje się pole przycisków zawierające dwanaście, w zasadzie prostokątnych, przycisków, w trzech

równoległych kolumnach i czterech rzędach poziomych, przy czym przyciski w skrajnych kolumnach leżą na linii ograniczającej pole wewnętrzne. Również na linii ograniczającej pole wewnętrzne umieszczone są, pod przyciskami funkcyjnymi, po jednym z każdej strony, dwa przyciski okrągłe i następne dwa przyciski okrągłe umieszczone są na tej linii na dole, po obu stronach otworu mikrofonu. Rzędy poziome przycisków w polu przycisków, ukształtowane są jako nieznacznie wygięte półkole i otwarte do góry. Pod środkową kolumną przycisków usytuowany jest okrągły otwór mikrofonu.

Telefon bezprzewodowy ma na tylnej ścianie, nieco powyżej środka wysokości, współosiowe dwa okręgi ograniczone podwójnymi liniami. W przestrzeni pomiędzy tymi liniami znajdują się linie poprzeczne. Nad tymi okręgami, tylna powierzchnia telefonu, na obszarze środkowym obniża się skokowo, przy czym wysokość tego uskoku zmniejsza się od środka do boków telefonu, i przy czym zarys tego uskoku w widoku z tyłu ma kształt łuku otwartego ku dołowi, jak to uwidoczniono na załączonych rysunkach, fig. 5.1 do 5.3.

Telefon bezprzewodowy posiada stację załadowczą, w postaci bryły w kształcie płaskiego wielościanu, w widoku z boku o zarysie prostokątnym, o przedniej ścianie w zasadzie poziomej, przy czym w tej przedniej ścianie stacji załadowczej znajduje się otwór otoczony z trzech stron wystającymi do góry cienkimi ściankami, w który wstawiony jest telefon bezprzewodowy w pozycji pionowej, lekko odchylonej ku tyłowi, jak to uwidoczniono na załączonym rysunku, fig. 5.4, 5.5.

Telefon bezprzewodowy według wzoru przemysłowego w szóstej odmianie ma postać płaskiej, w zasadzie prostopadłościenną bryłę o zaokrąglonych wierzchołkach i łagodnie uwypuklonych ścianach, przy czym cechy istotne

wzoru przemysłowego przejawiają się w tym, że ma, na przedniej stronie, usytuowane w górnej połowie telefonu pole wewnętrzne, w którym, u góry znajduje się okrągły otwór głośnika, a pod otworem głośnika znajduje się prostokątne poziome pole wskaźnikowe - wyświetlacz - z umieszczonym nad nim napisem. Pod polem wskaźnikowym znajduje się pięć przylegających do siebie przycisków funkcyjnych zajmujących całą szerokość pola wewnętrznego: cztery poziomo wydłużone przyciski funkcyjne, w dwóch rzędach po dwa i pomiędzy przyciskami dolnego rzędu, w osi telefonu, duży okrągły przycisk wielofunkcyjny. W dolnej części telefonu znajduje się pole przycisków zawierające, w zasadzie prostokątne, przyciski przylegające do siebie w trzech kolumnach, na całej szerokości przedniej ściany telefonu, przy czym przyciski w poziomych rzędach ułożone są w postaci półkola otwartego ku górze. Pod środkową kolumną przycisków usytuowane są trzy niewielkie otworki mikrofonu ułożone wzdłuż łuku otwartego ku górze a pod nimi znajduje się zarys łuku otwartego ku górze. Telefon bezprzewodowy na tylnej ścianie, w górnej części ma pięć niewielkich otworków usytuowanych wzdłuż łuku otwartego ku dołowi, pod którym znajduje się poziomy napis, jak to uwidoczniono na załączonych rysunkach, fig. 6.1 do 6.3.

Na przyciskach telefonu bezprzewodowego we wszystkich odmianach znajdują się symbole graficzne w postaci rysunków, cyfr i liter.

Stacja załadowcza według wzoru przemysłowego w siódmej odmianie, ma cechy istotne według wzoru przemysłowego, które przejawiają się w tym, że posiada, w widoku z góry, zarys prostokątny z wygiętą łukiem dołu linią dolnego boku, tworząc kształt tarczy herbowej, i na górnej powierzchni ma centralnie umieszczone wybranie, które w widoku z góry ma zarys wewnętrzny w kształcie pionowo eliptycznym o spłaszczonej dolnej krawędzi i zarys zewnętrzny, u góry

otaczający zarys wewnętrzny a w dolnej części rozszerzający się do dołu aż do zewnętrznej krawędzi stacji. Po prawej stronie zagłębienia znajduje się w dolnej części przycisk w kształcie małego okręgu, jak to uwidoczniło na załączonym rysunku, fig.7.1.

Stacja załadowcza według wzoru przemysłowego w ósmej odmianie, ma cechy istotne według wzoru przemysłowego, które przejawiają się w tym, że, w widoku z góry, ma zarys prostokątny z wygiętą faliście linią dolnego boku, a na górnej powierzchni ma przesunięte w lewo względem osi symetrii stacji wybranie, które w widoku z góry ma zarys wewnętrzny w kształcie pionowo eliptycznym o spłaszczonych dolnej krawędzi i zarys zewnętrzny, u góry otaczający zarys wewnętrzny a w dolnej części rozszerzający się do dołu aż do zewnętrznej krawędzi stacji.

Po prawej stronie, u góry, obok wybrania, umieszczony jest okrągły otwór głośnika, pod otworem głośnika znajduje się pole przycisków, które składa się z ośmiu przycisków umieszczonych w czterech rzędach, przy czym na środku w najwyższym rzędzie znajdują się dwa przyciski okrągłe, w rzędzie pod nim trzy przyciski owalne i w rzędzie pod nimi dwa przyciski owalne i jeszcze niżej jeden przycisk okrągły. Na przyciskach stacji bazowej znajdują się symbole graficzne w postaci rysunków, cyfr i liter, jak to uwidoczniło na załączonym rysunku, fig. 8.1.

Siemens Aktiengesellschaft

Pełnomocnik:

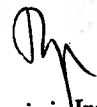

mgr inż. Irena Tylińska
Rzecznik Patentowy
POLSERVICE Sp. z o.o.
00-613 Warszawa, ul. Chałubińskiego 8
REGON 011891370

Fig. 1.4

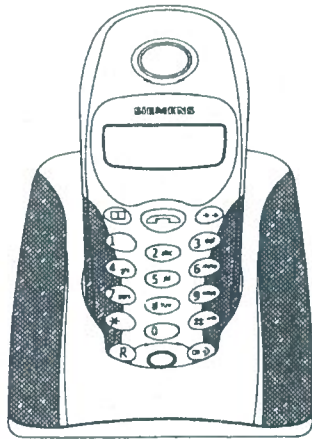

Fig. 2.4

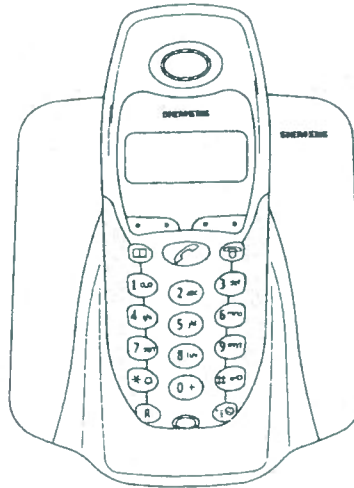

Fig. 3.1

Fig. 4.4

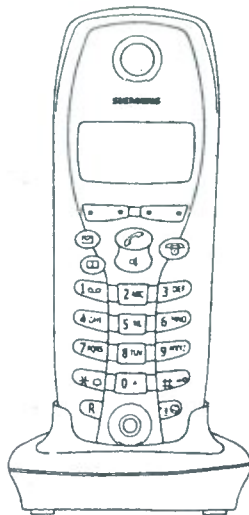

Fig. 5.4

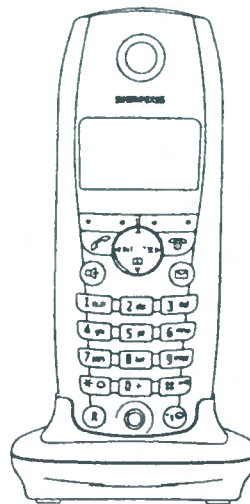

Fig. 6.1

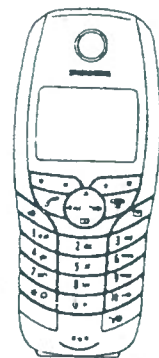

Fig. 7.1

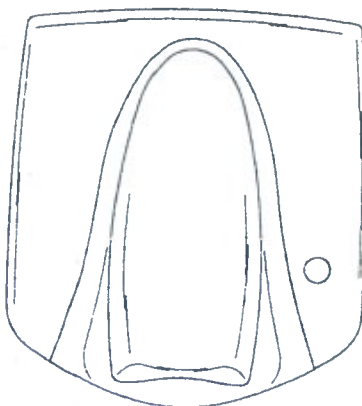

Fig. 8.1

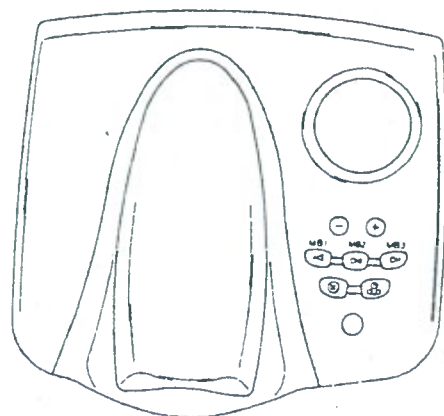

Fig. 1.1

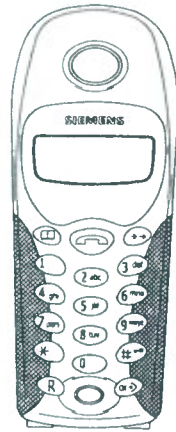

Fig. 1.4

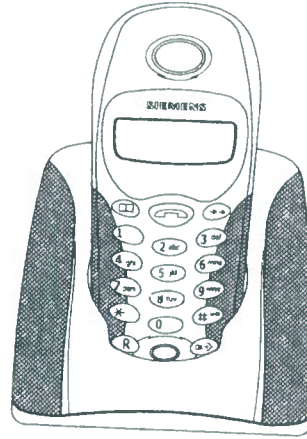

Fig. 2.1

Fig. 2.4

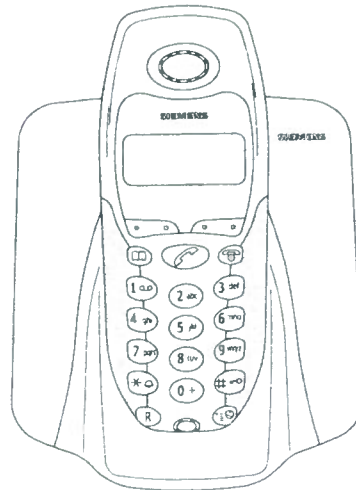

Fig. 3.1

Fig. 4.1

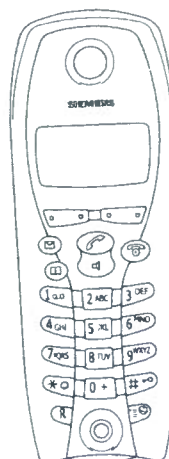

Fig. 4.4

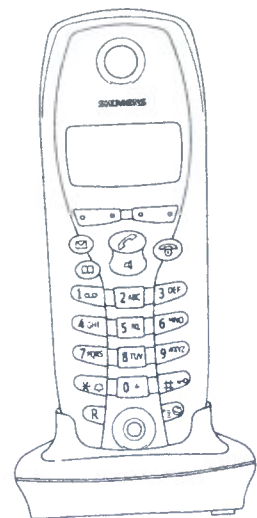

Fig. 5.1

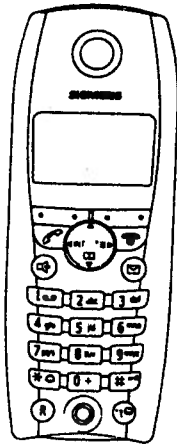

Fig. 5.4

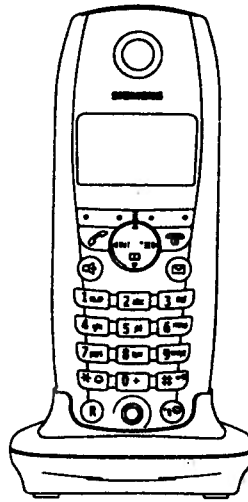

Fig. 6.1

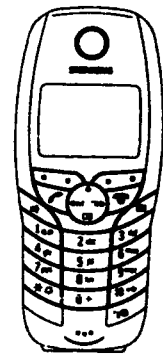

Fig. 7.1

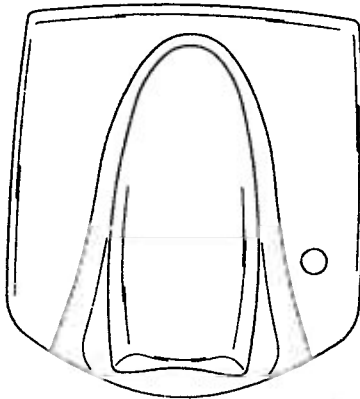

Fig. 8.1

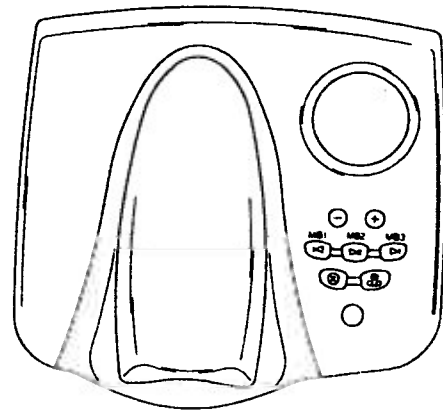

Fig. 1.1

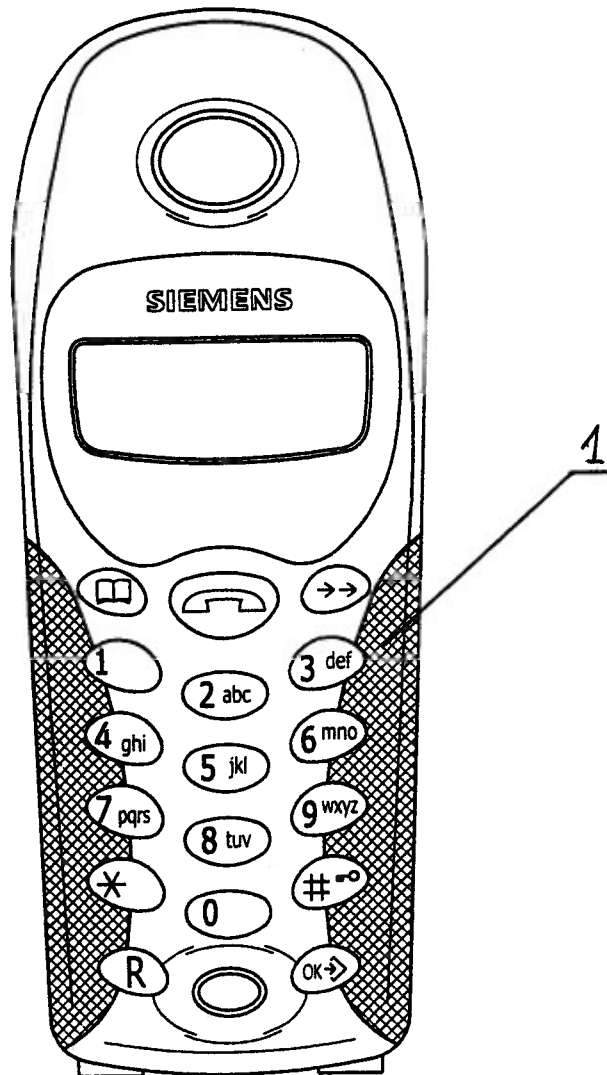

Fig. 1.2

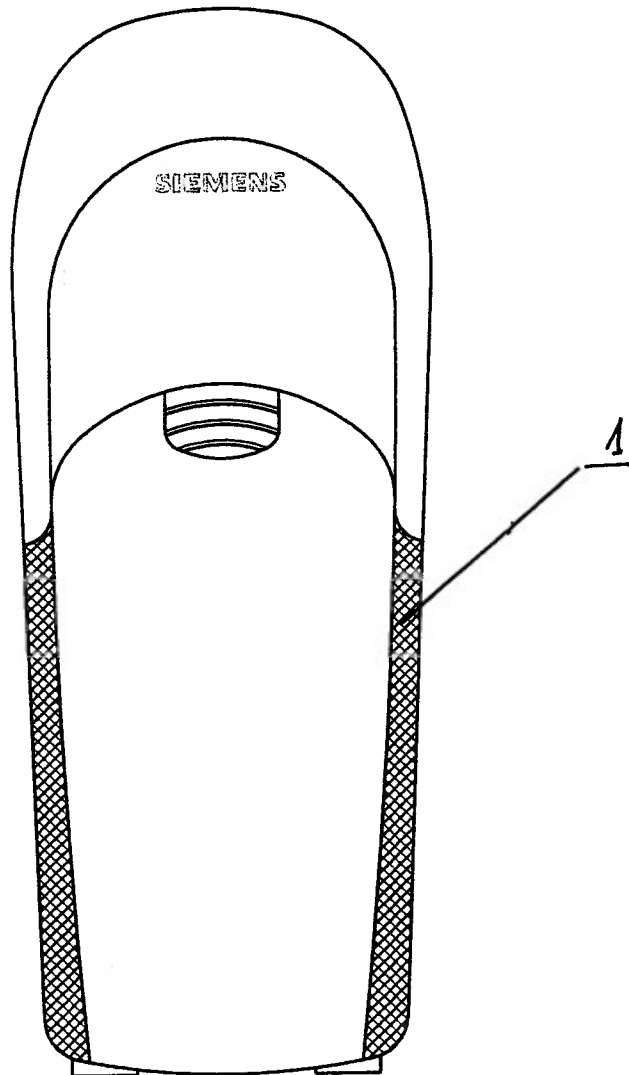

Fig. 1.3

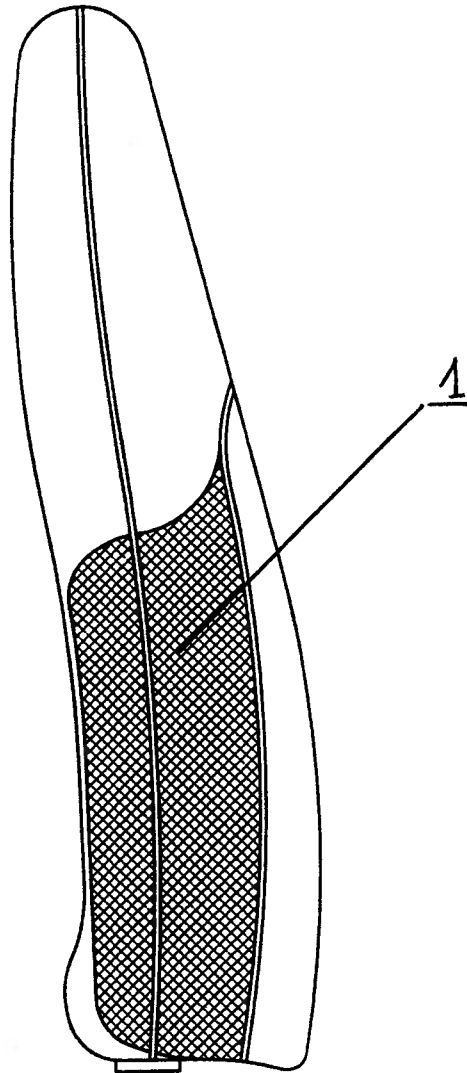

Fig. 1.4

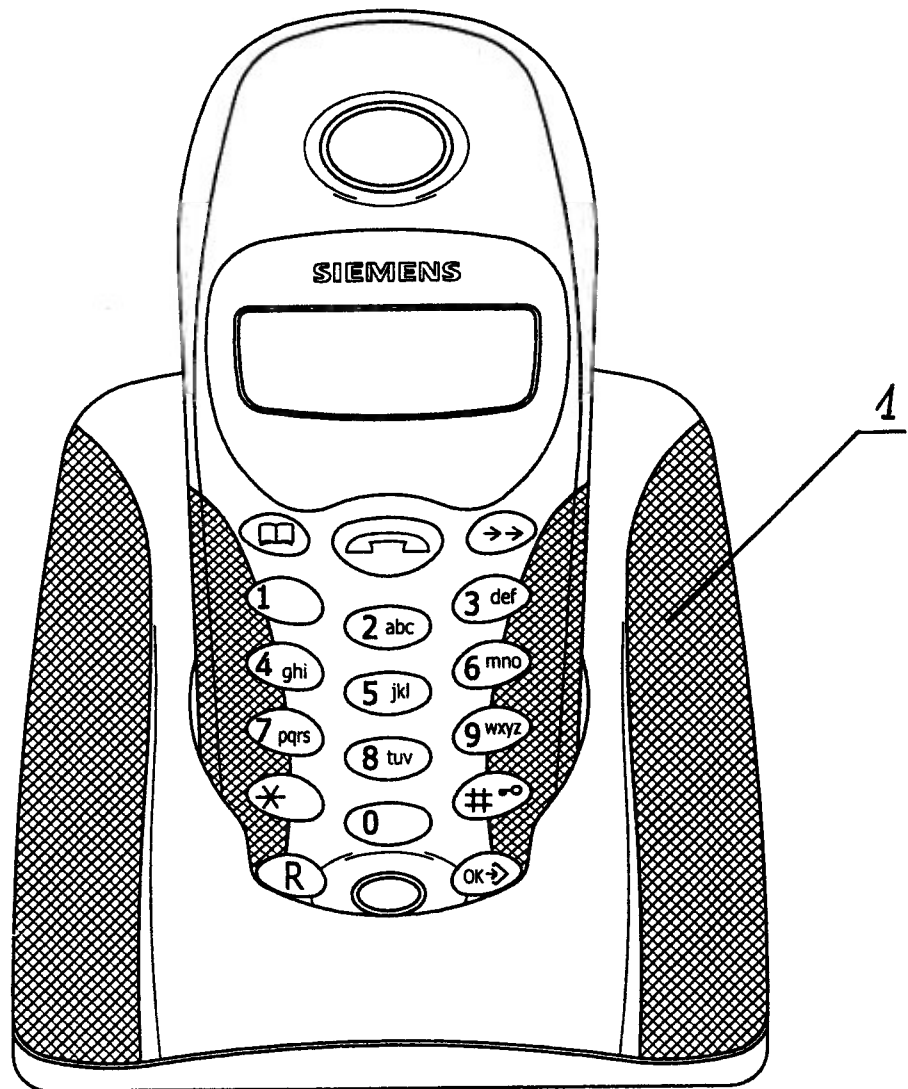

Fig. 1.5

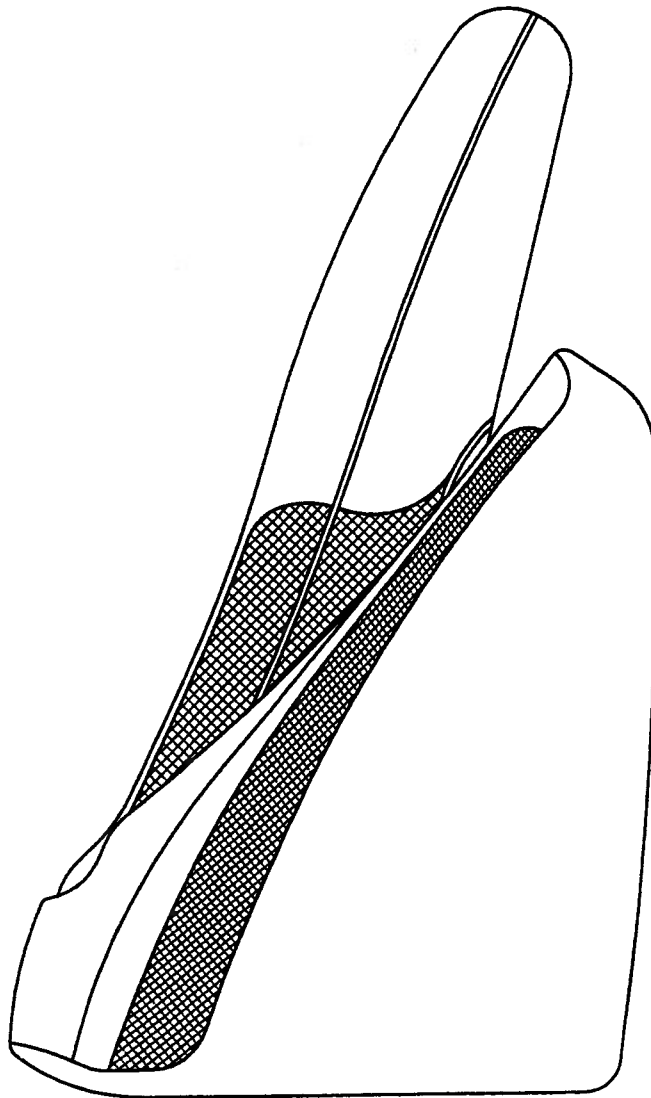

Fig. 2.1

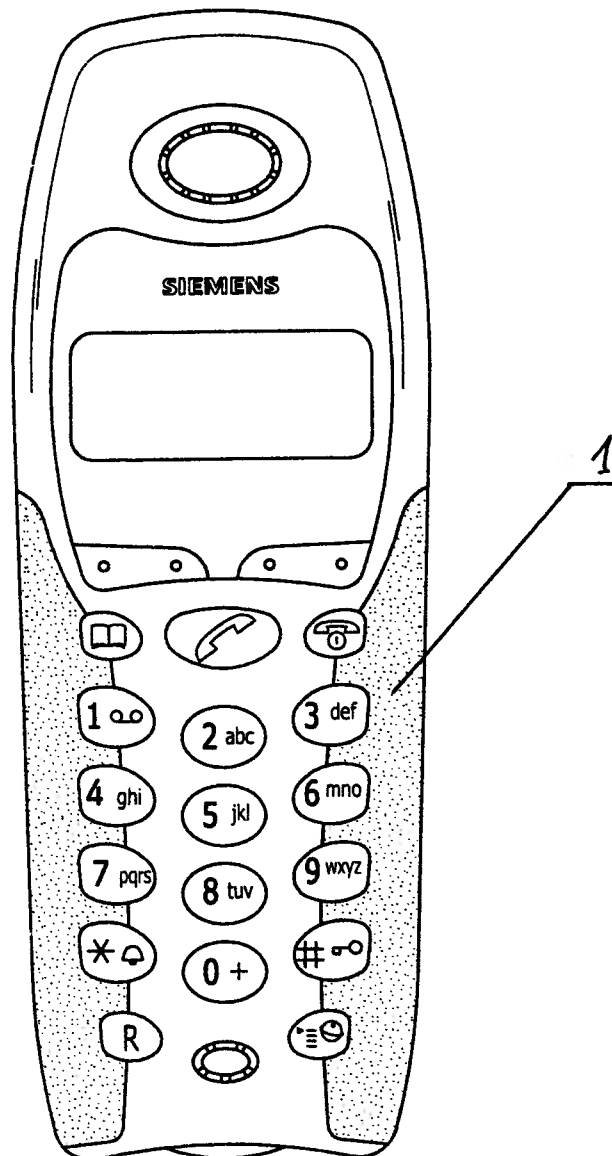

Fig. 2.2

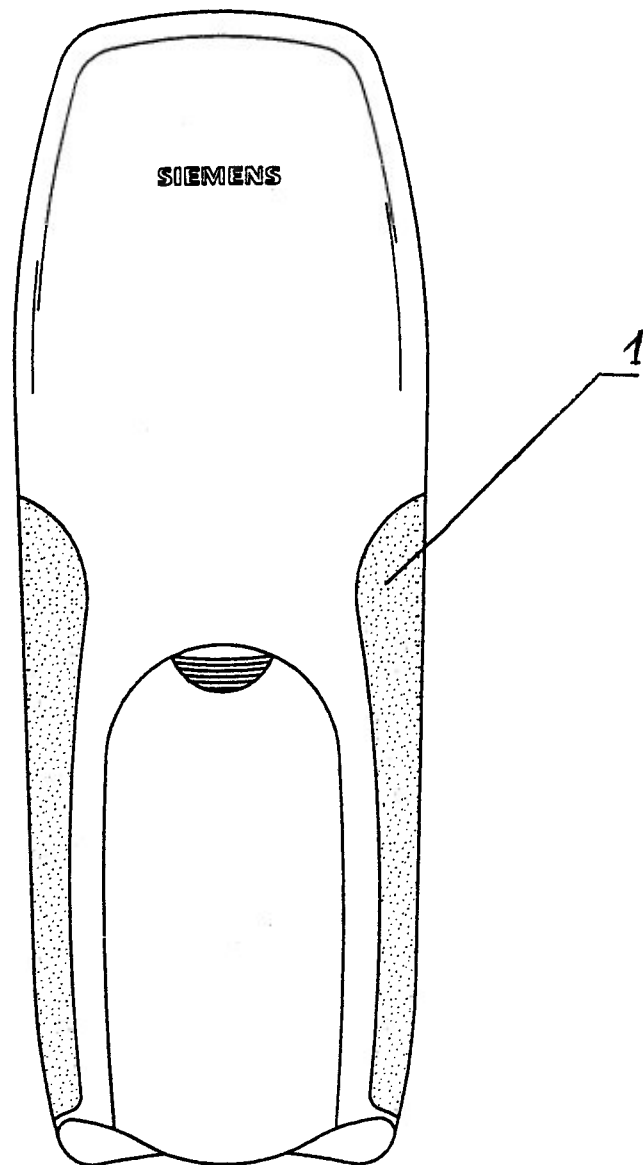

Fig. 2.3

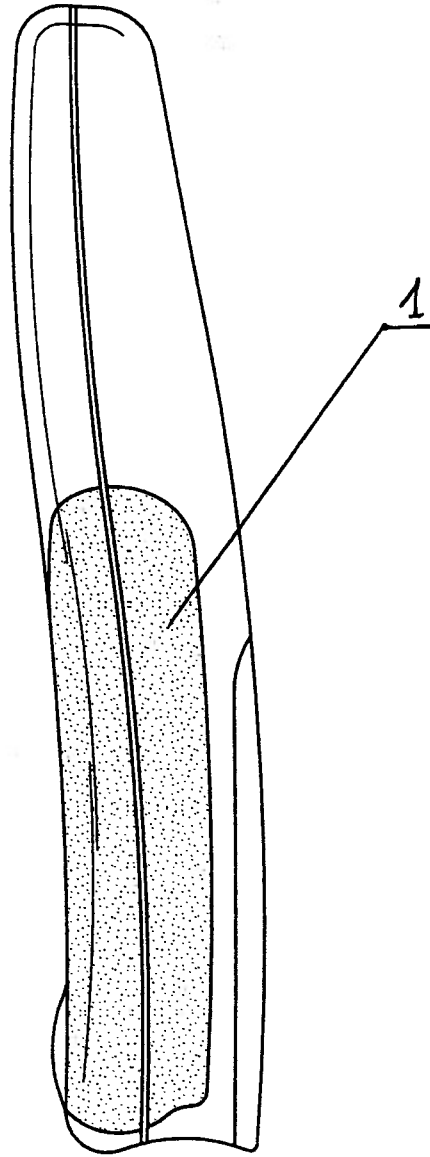

Fig. 2.4

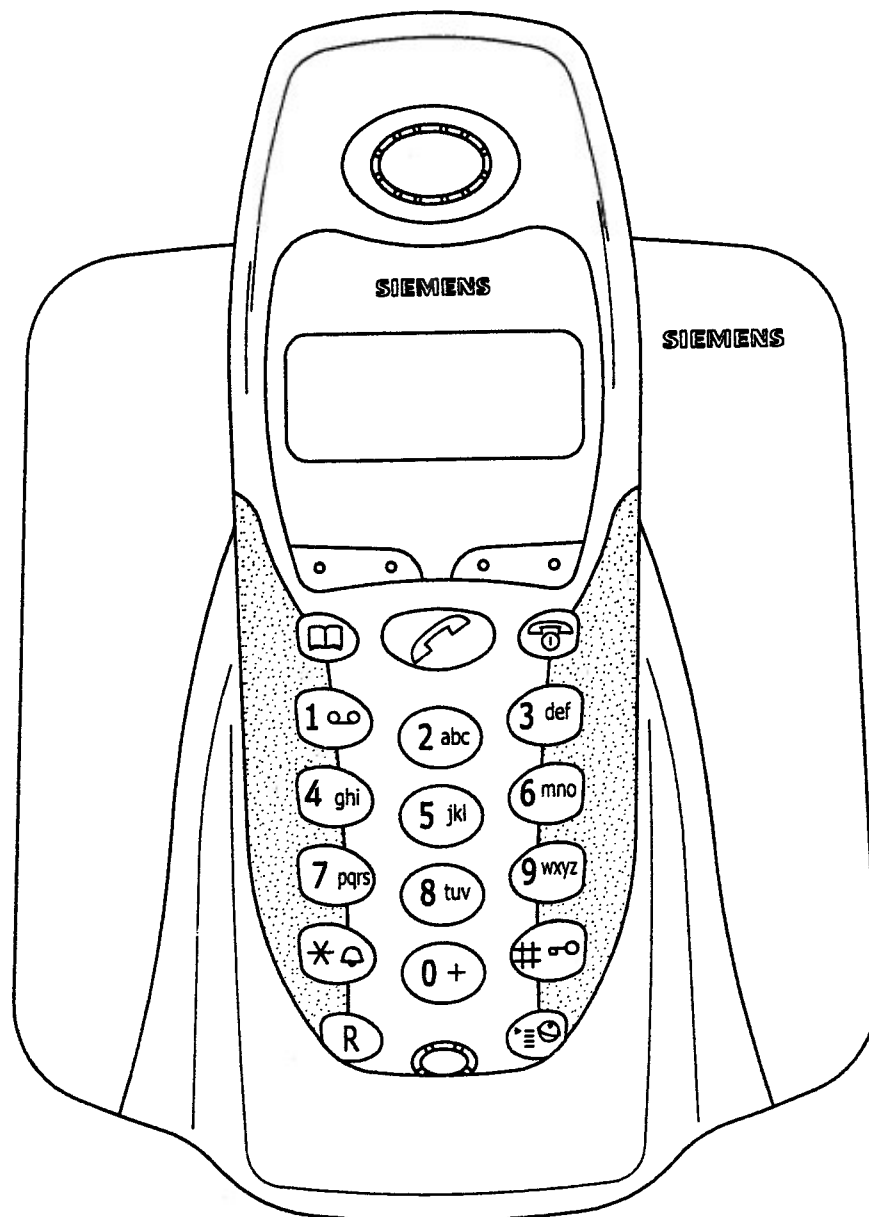

Fig. 2.5

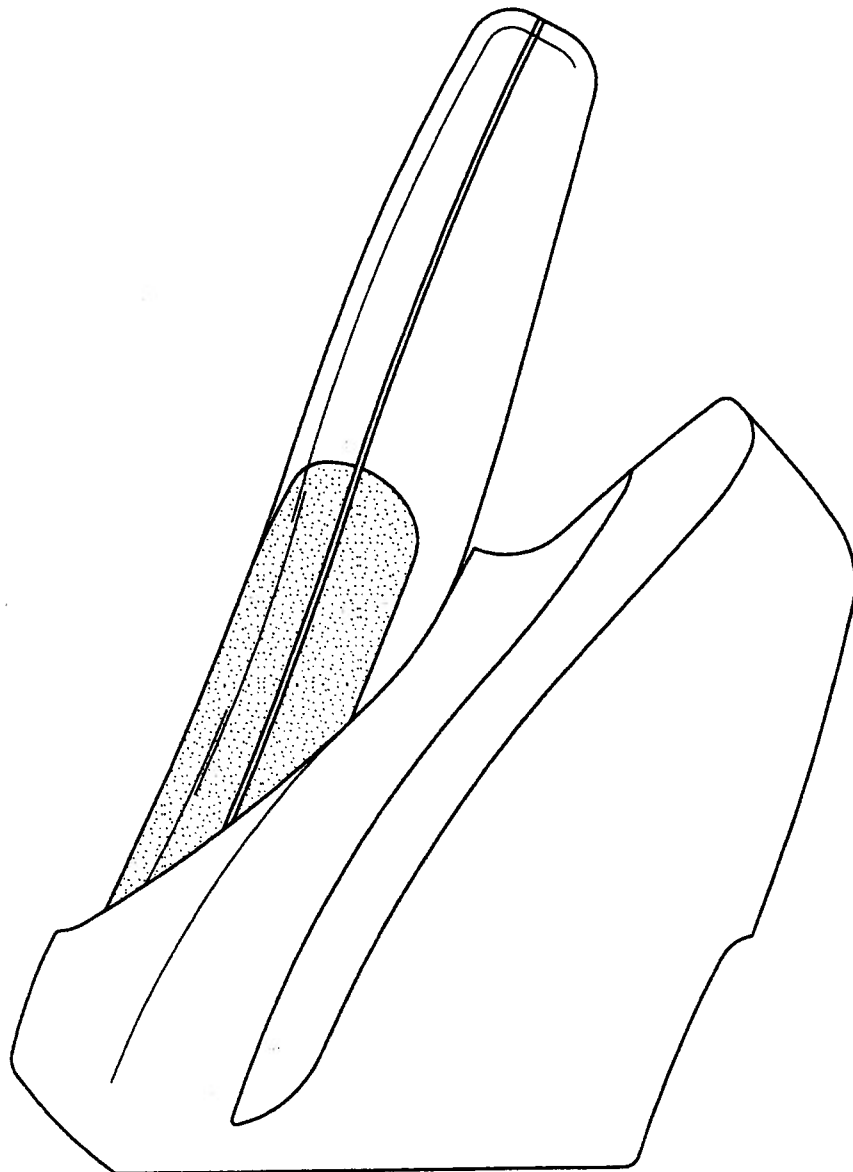

Fig. 3.1

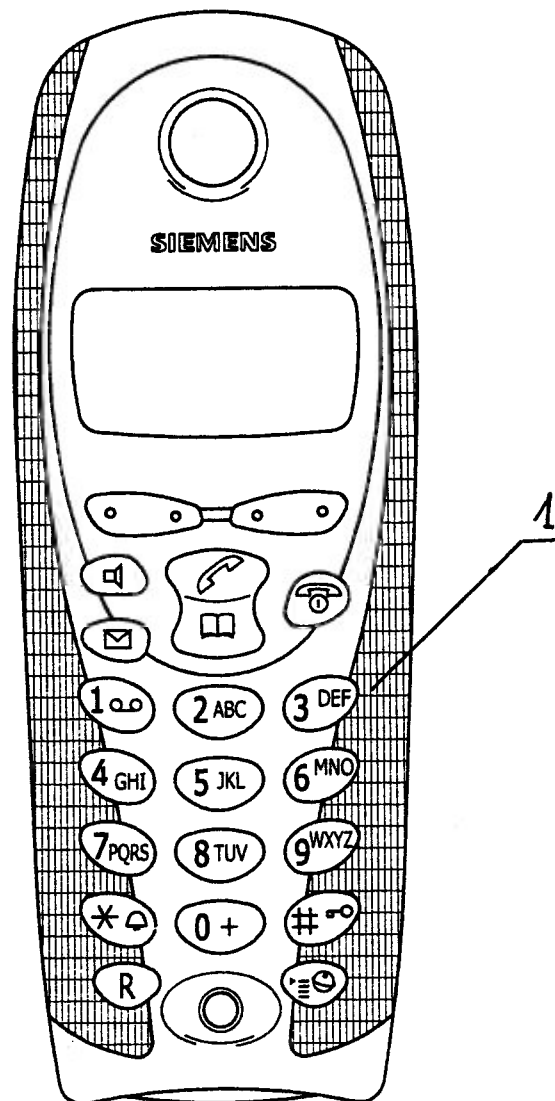

Fig. 3.2

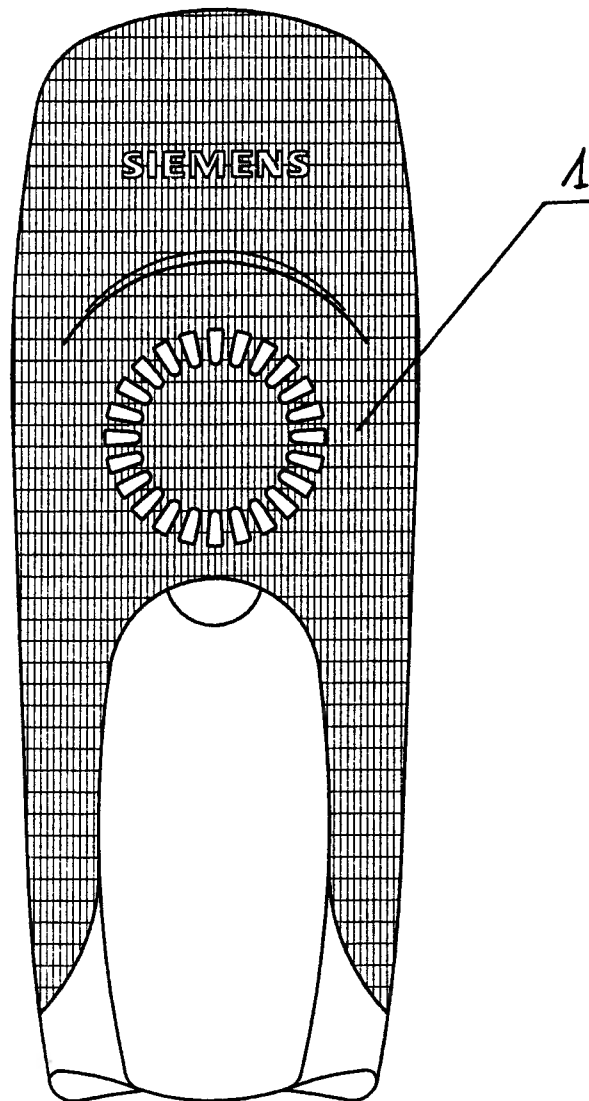

Fig. 3.3

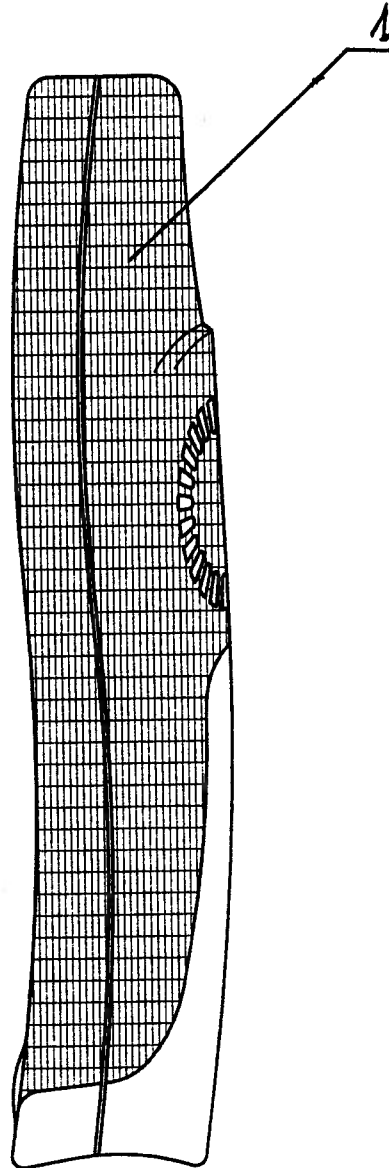

Fig. 3.4

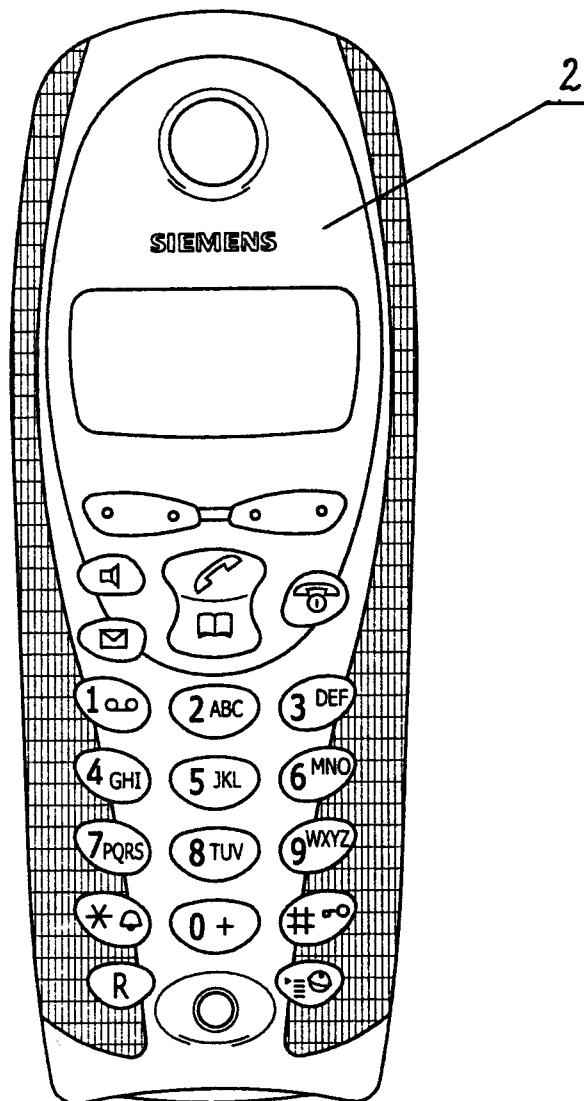

Fig. 4.1

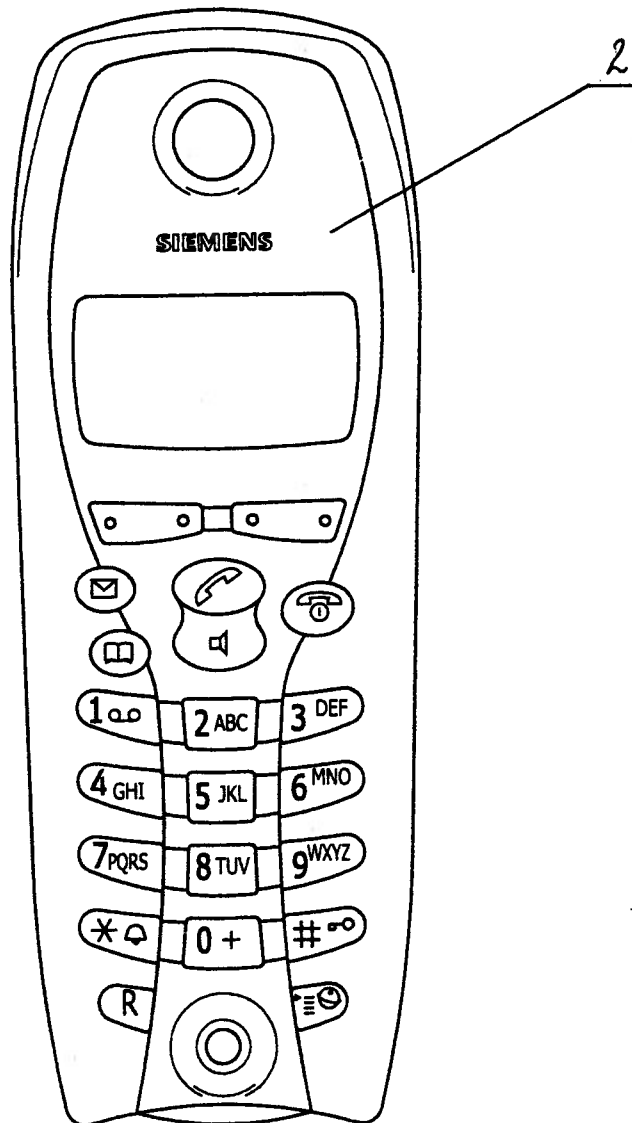

Fig. 4.2

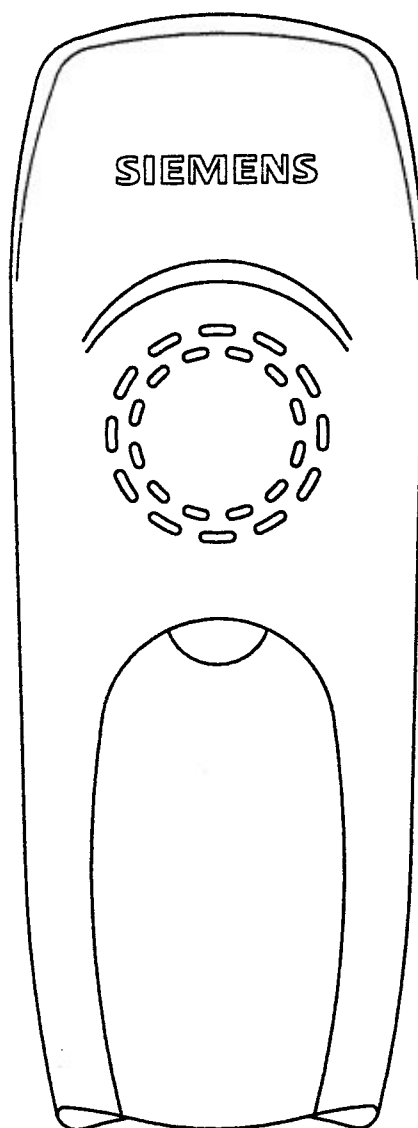

Fig. 4.3

Fig. 4.4

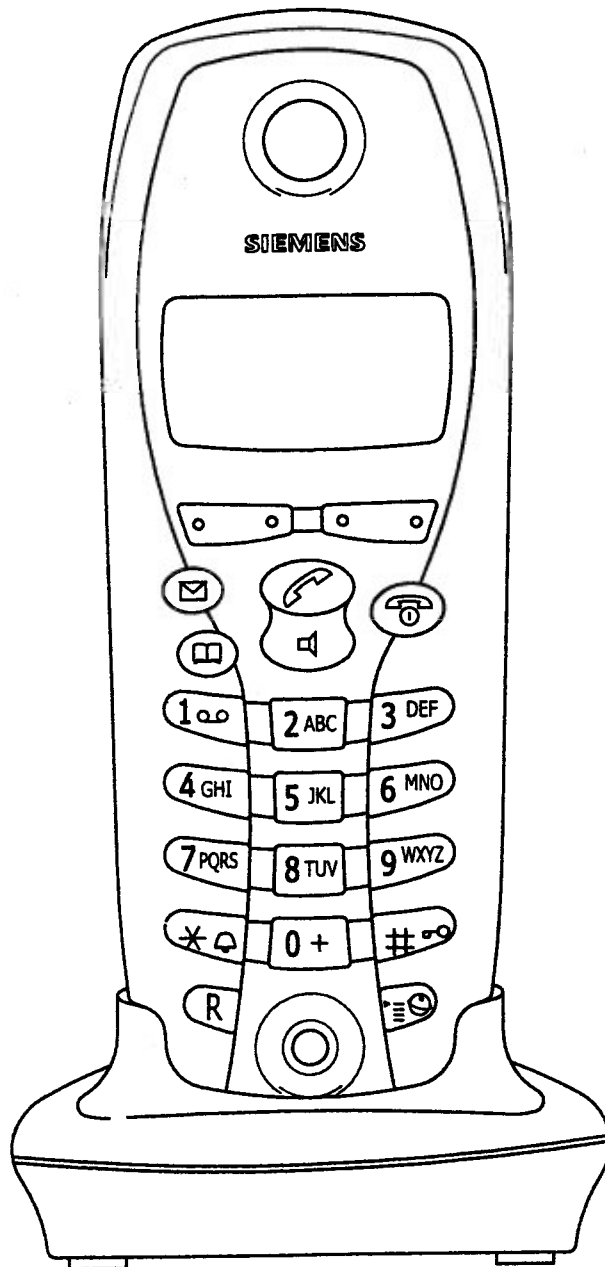

Fig. 4.5

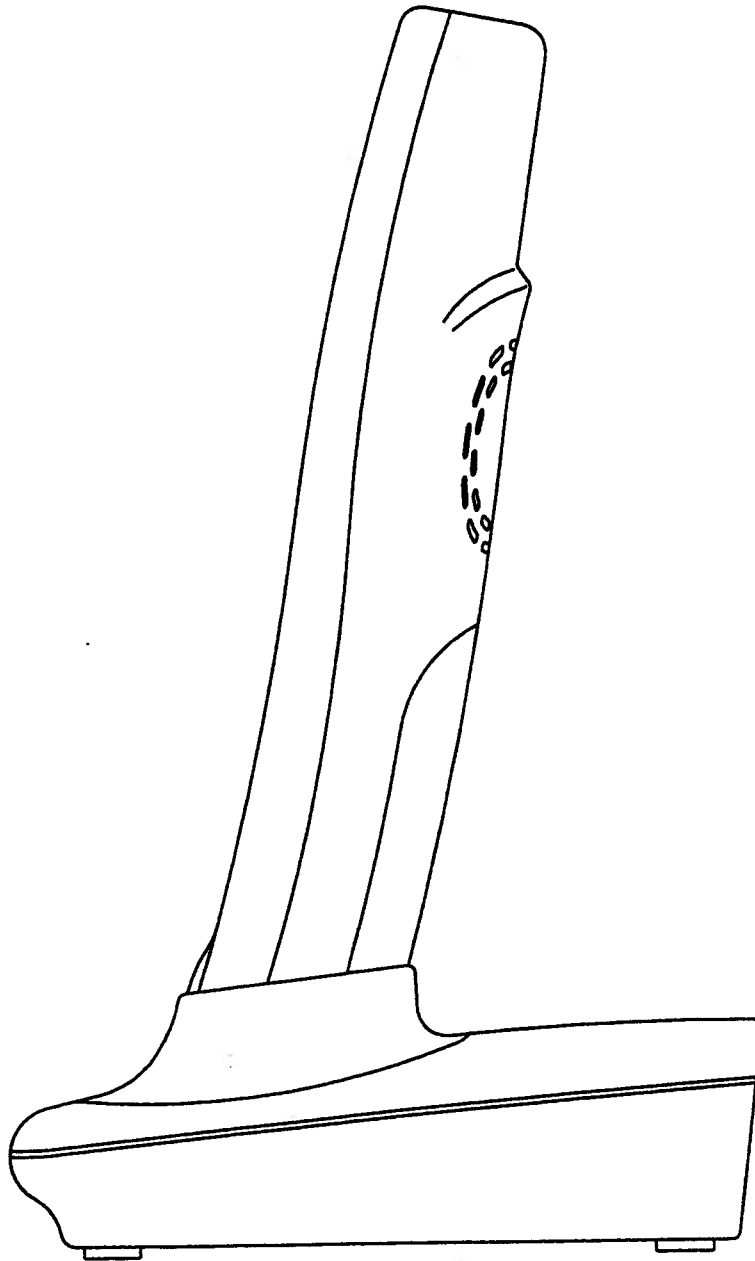

Fig. 5.1

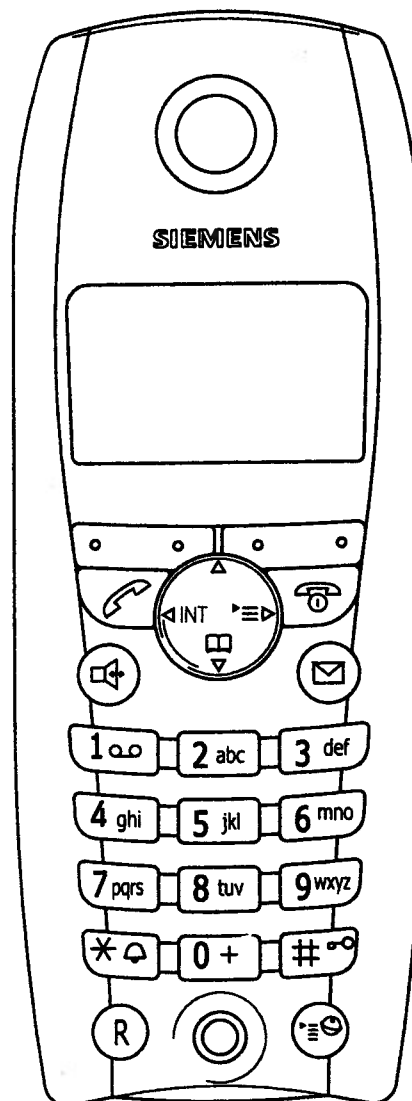

Fig. 5.2

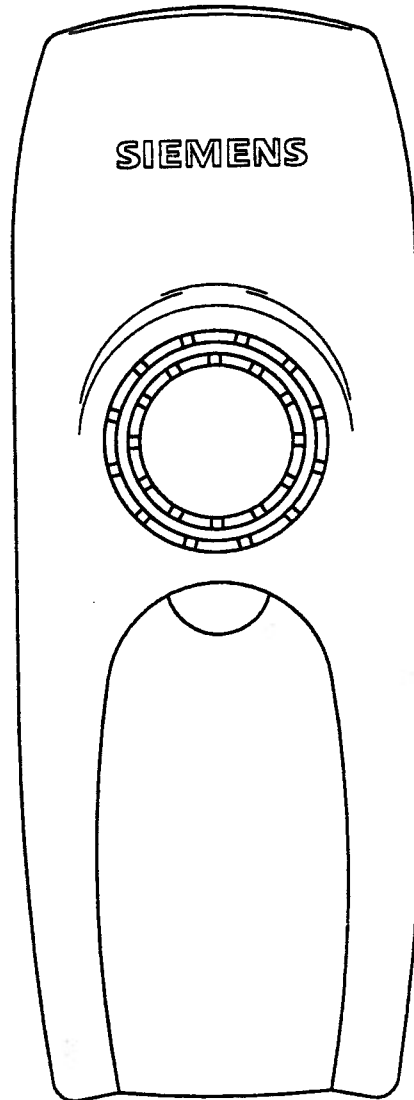

Fig. 5.3

Fig. 5.4

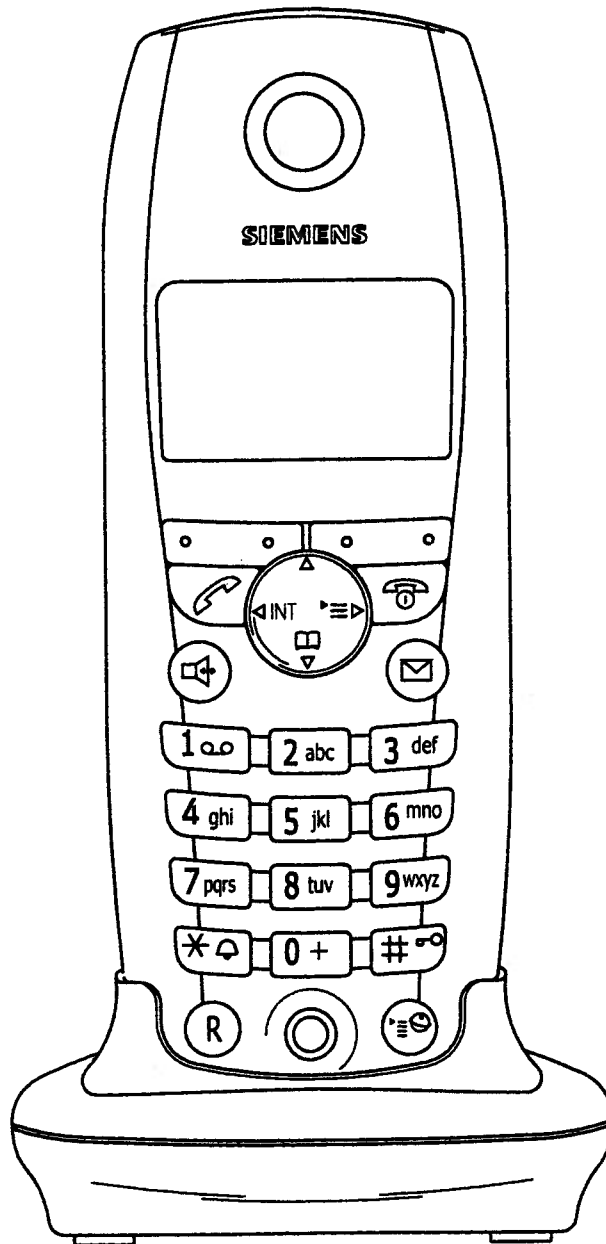

Fig. 5.5

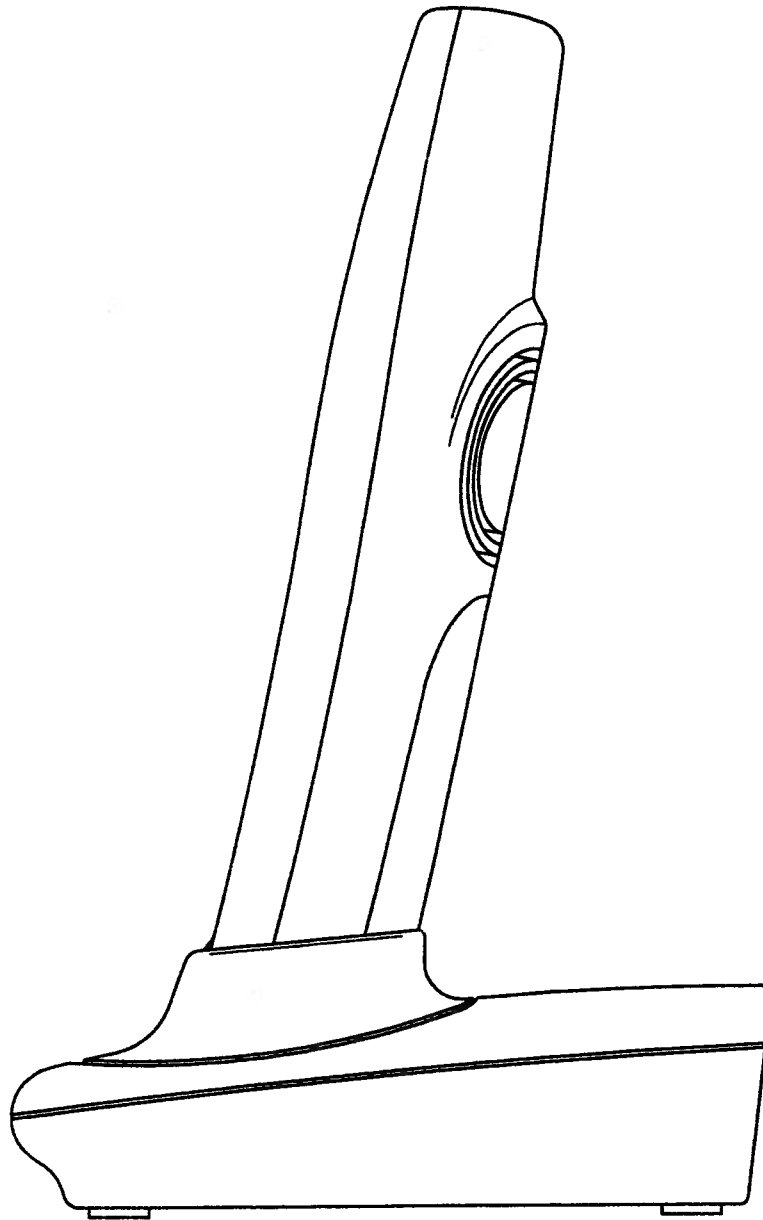

Fig. 6.1

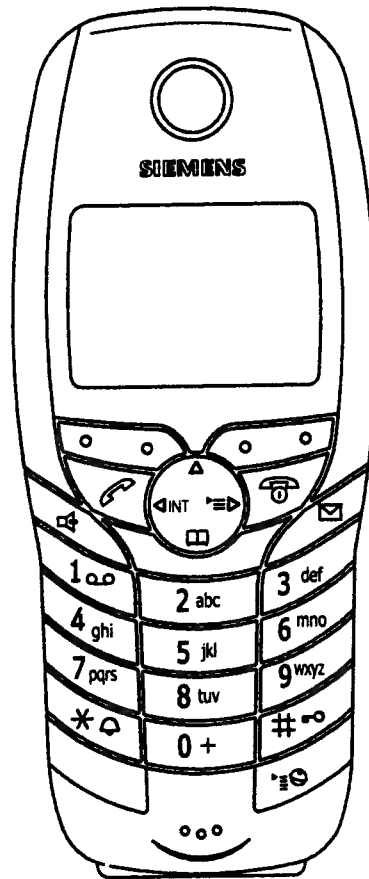

Fig. 6.2

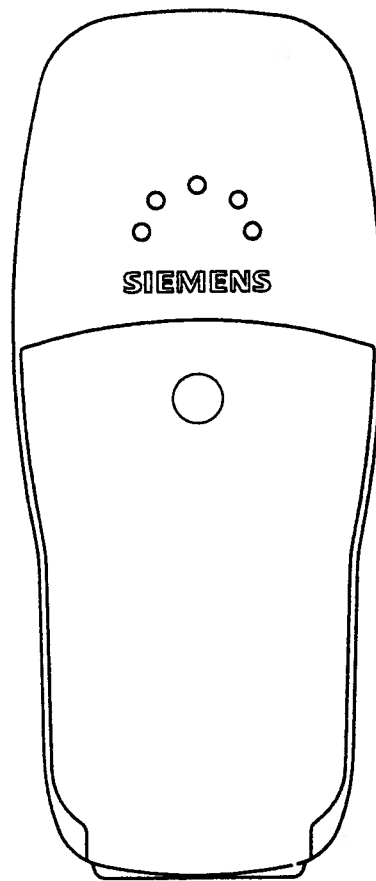

Fig. 6.3

Fig. 7.1

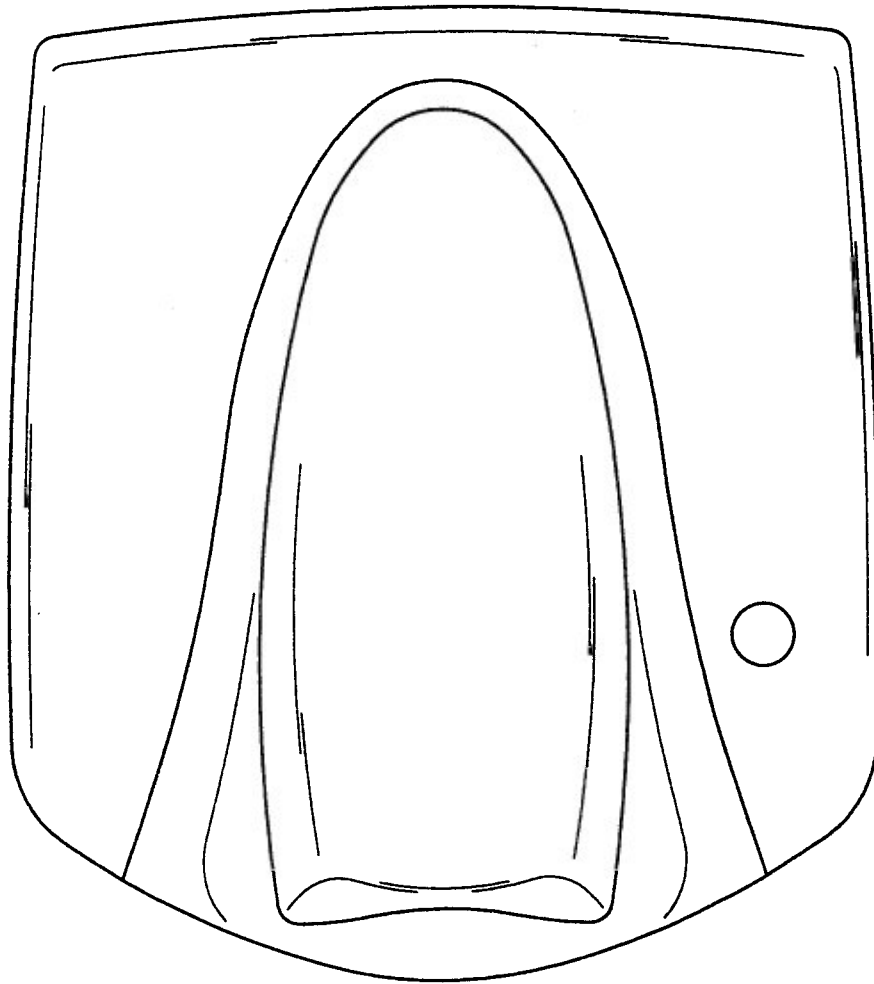

Fig. 8.1

